

Albertina Wikbergson
Söder 167, + 172 Stockholm

Albertina Anderssons visor.

Albertina Andersson, äldstodotter -
hemmet, Strängnäs, 70 år. & Följande
visor har hon lärt i barndomen
(vid omkring tio års ålder) på
Fäby Bengård, (agare baron Wraafl)
där hon var fosterdotter hos träd-
gårdsnätnären.

⊕ F. 1854

Si go affon, si go kväll! (36)

v.l.

The musical score consists of five staves of handwritten notation on five-line staff paper. The notation uses various note heads (solid black, hollow, etc.) and stems to indicate pitch and rhythm. The first staff begins with a clef, a key signature of one sharp, and a tempo marking of 'fp'. The lyrics 'Si go affon, si go kväll min ut-' are written below the notes. The second staff continues the melody with a clef change and a tempo marking of 'fp'. The lyrics 'valdaste vän, här du hälsan, visst' follow. The third staff begins with a clef and a key signature of one sharp. The lyrics 'ro- är det mig, här du hälsan, visst' are written. The fourth staff begins with a clef and a key signature of one sharp. The lyrics 'glä- den det mig. Här du hälsan' are written. The fifth staff begins with a clef and a key signature of one sharp. The lyrics 'och månkvinnan. Sång jag nu också ått du' are written.

Handwritten musical notation on two staves. The top staff uses a soprano C-clef and a common time signature (indicated by 'C'). It contains six measures of music, ending with a fermata over the last note. The lyrics are written below the notes: 'har, har du hälsan, vint glä - den det'. The bottom staff uses a bass F-clef and a common time signature. It contains three measures of music. The lyrics 'mig.' are written below the notes. There are several blank staves below the main staff.

har, har du hälsan, vint glä - den det

mig.

v. 2.

(37)

Han du silver han du gull han du

kistorna full han du pengar visst

ro — ar det mig han du pengar visst

glä — der det mig Ett förmöjsamt

sinn det är rike — domen min

A handwritten musical score on a single staff. The staff begins with a clef (G-clef), followed by a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (indicated by 'C'). The melody consists of eighth and sixteenth notes. Below the staff, the lyrics are written in a cursive hand:

Bättre än än tråd sil-ver och guld.

v. 3

38

Första måne och sol falla
neden på vår jord, förrän jag går
ifrån mina ar, förrän jag går
ifrån mina ar, första sjöar och
landet blivit tomt, salt eftersalt
Noterna innan ( ) sjöngas ikke av Albertine Andersson.

A handwritten musical score on a single staff. The staff begins with a treble clef, followed by a key signature of one sharp (F#). The time signature is common time (indicated by a '4'). The melody consists of eighth and sixteenth notes. Below the staff, the lyrics are written in a cursive hand:

förvän jay tager mig någon ann.

Si go aften, si go kväll! (39)

v. 1

Si go aften, si go kväll, min utvaldaste vän,
har du hälsan, visst roar det mig,
har du hälsan, visst gläder det mig.
Har du hälsan och man bra
Se, u jip tror att du har,
har du hälsan, visst gläder det mig !

v. 2

Har du silver, har du gull,
har du kistorna full,
har du pengar, visst roar det mig,
har du pengar, visst gläder det mig.

Ett förmöjsamt sinn
det är rike daven min,
l'itro är än både silver och gull.

v. 3.

För ska måne och sol
falla neder på vår jord
förrän jip går från mina ord,
förrän jip går från mina ord !
För ska sjöar och land
bliva lön som en sand
förrän jip fager mig någon anna.

(Ufot. i mas 1727.)

En sjöman promenerade

(40)

v.l.

En sjöman promenera -

de u - ti en äng så grön, ja ja!

Där mötte han en jungfru så

fager och så skön, tjo hei, sjuas

hopp hopp att att att, så fager och så skön

v 2.

Vill du med mig trolova dig i den
grönä äng, ja ja så ska ni byta filkon -
löv och bädda oss en sång. Jjo hej, sjung
hoppfalteralle lallala, och bädda oss en sång.

v. 1

en sjörman promenerade uti en ång så grön,
ja, ja!

Där mötte han en jungfru så fager och så skön,
lycklig ung koppfatter allt illa, så fager och så skön,

v. 2

Vill du med mig trolova dig i denna gröna ång
— — !

Så ska vi byta fikontör och bätta oss en sång,
— — — — , och bätta oss en sång? //

v. 3.

Ack, nej min lyckans Käreste, jag är för ung därtill,
ja, ja!

att sätta tro till gossar, de vara unnas vill
— — — — , de vara unnas vill.

v. 4.

Men strax blev sången bättad och blommor ströddas,
— — !

så svaro de tillsammans, som äkte skulle bli,
— — — — , som äkte skulle bli.

På morgon, när de vaknade, då blåste föglig vind,
 men då var blomman borta från sköna jungfrus kind,
 -, -, från sköna jungfrus kind.

v. 6.

(...) och lade ut från land,
 ensam i sin svarta stod jungfrun kvar på strand

(Uppf. i mars 1929.

Sjungen av Albertina Andersson, ålder omtalas
 hemmet, Strängnäs. Albertina nu 79 år.
 Albertina lärde sig visan vid anta. 10
 års ålder, då hon var fosterbarn hos
 trädgårdsmästaren på "Söby hulgård,
 Aspo", baron Wrangel)

O, tysta ensamhet.

(OLof v. Dahl)

43

A handwritten musical score for a single voice. The music is written in four-line staves, likely for soprano or alto, using a treble clef. The time signature is common time (indicated by 'C'). The vocal line consists of six measures of music, each containing two eighth notes. Below the music, the lyrics are written in Swedish, corresponding to the notes above them. The lyrics are:

O tysta ensamhet var skall jep
nöjen finna? Blaud sorg, som ingen
vet skall mina där förrinna. En
börla tung som sten mig hrycker var jep
går. Blaud

The score is numbered 43 in a circle at the top right. At the bottom of the page, there is a small note: "Institutet för svenska folkmusiken i Uppsala upptaget av Ringbom 1929 Acc. nr MA 2197".

v. 1

(44)

O, tysta ensamhet,
var skall jag nöjen finna?
Bland sorg, som ingen vet
skall mina där förrinna.
En bärda, tung som sten
mig möter, var jep går.
Bland tusen finns knappat en,
Som Kälek rätt förstar.

v. 2.

Emellan dig och mig,
där fändes upp en laga,
där fändes upp en eld,
Som varit en daglig plåga.
Hur jep skall dämpa den
vet jag alls ingen råd.
Jag suckar till min grav,
om jep dig ej kan få.

Ø Ev. "trycker".

Det stod ett litet barn
uppå en branta klippa,
då kom en falsker råv (ulo),
när barnet ville dricka,
och se, det trängde barnet
i v ulven blev bedräkt.
Alltså är gossars lag
att marra flickor snart.

v. 4.

Han jag dig aldrig sett,
visst har jag lycklig varit,
men dina ögon blå
de hava mig bedragit.

Och från min födslo stund
allt intill denne tid
har jag ej annat tänkt
än du skall bli min vän.

(Uppr. i mars 1929. Albertina Andersson,
ålderdomshemmet, Strängnäs, 79 år.)

Visan härd för 60 - 65 år sedan på Laby
gård, Åsby, baron Wrangel)

En gång, när du mister mej.

A handwritten musical score for a single melodic line, likely for voice or instrument. The score consists of four staves of music, each with a treble clef and a key signature of one flat. The music is in common time. The lyrics are written below the notes in a cursive script. The first staff contains eight measures of music. The second staff begins with 'då, som roar dej?' and continues with 'Jag har många' and 'vänner, som du inte känner.' The third staff contains six measures. The fourth staff begins with 'Nog får jag den, som roar mej!'. The score is numbered 46 in the top right corner.

En gång, när du mister mej, vem får du
 då, som roar dej? Jag har många
 vänner, som du inte känner.
 Nog får jag den, som roar mej!

Det var en vacker jammari'dag.

The musical score consists of four staves of music in common time (indicated by 'C'). The key signature is A major (one sharp). The notes are primarily eighth and sixteenth notes. The lyrics are written below each staff, corresponding to the musical rhythm. The lyrics are:

Det var en vacker jammari'dag.
 Jag var tro-Land med min
 lilla vän. Jag aldrig haft så roligt
 mågot givit. Jag dansade - ja
 hela natten lång

Det var en vacker januari dag

v. 1

Det var en vacker januari dag
di jep fölrorad med min litte vän $\otimes$
Jep aldrig haft så roligt nöjen gåa $\circ$
Jep dansade, ja, hela natten läng.

v. 2

Ich flickan gråt och bad mig stanna kvar,
men allt för svag för hemme då jep var.
Jep skulle ut på Stora ocean
Per allanhåla, ter allanhåla $\bullet\bullet$

v. 3

Jep fick ett brev med svart försedling på
anden kan ni tänka er, hundan jep blev!
Jep, uti detta brevet stod så här:
Min vän är död och jep har ingen kär!

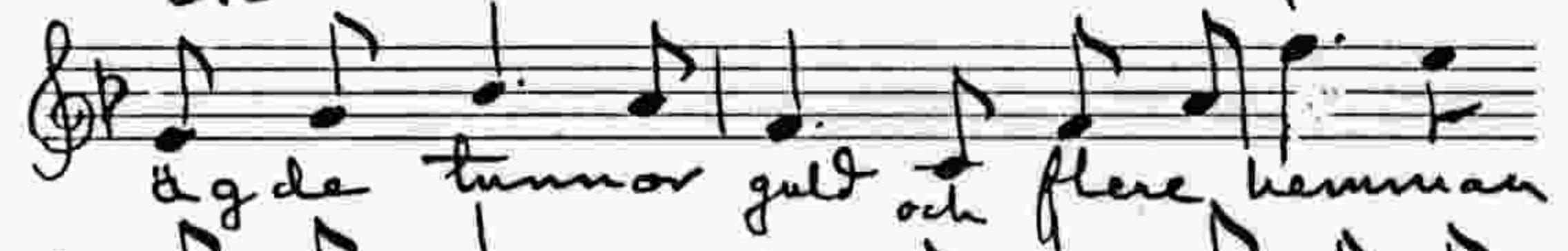
Albertine sjunger urettig text. Har möjligen rört:
Jep var ... (etc)
Jep intet omkväde. Albertine har bara gjort
versraden

En herremän så stolt och bald

(49)

en herremän så stolt och bald, som

ägde tunnor guld och flera hemman

i sitt vald fick sig en flicka hul blau

markens stammor ensam gi och

tå-la -la -la -la -la -la -la -la

(75)

En herreman så stolt och väl, som
 ägde tunnor av guld och flera herreman
 i sitt vald fick je en flicka hul bland
 frankens stämmor ensam gå och tala-
 de till henne så:
En herreman så stolt och väl o

v. 1

(50)

En hemman så stolt och vold,
som ågde tunnor guld
och flere hemman ; sitt vold
fick se en flicka huld
blaud parkens stammar ensam gå
och talade till henne så :

v. 2.

Mitt vackra barn, vad heter du,
o, säg, ditt ljusa namn.
O, sätt dig vid min sida nu
i skogens blomsterfawn.
Vi vilja språkas vid en stund
förtöligt här i ensig lund

v. 3

Ack, nej, jag får ej dröja här,
ty dagens sol snart nedergår,
och jag skall plocka bär

i korgen, som jag fått av mor,
som väntade! hyddan bor'

v. 4.

(51)

Ack, Elin, ingen flicka söt
och skön som du. Jep vet,
kom vita i mitt öppna sköt

Giv mig en enda liten kyss.

Var ute rädd, att nöjan lyss.

v. 5.

Ack, nej, jep lovat han vid gud
att ej en enda kyss ge bort,
förrän den deg jep skall sta' brud,
och det blir innan kort,
och då skall Gustav hava den,
från barndomen han var min vän

v. 6.

Ack, Elin, Gustav färtig är,
ett Forp jag komorn i skäuket

det Forpet tager jag igen,
bliv sedan föll ibland din väg.

Albertina Andersson, född ^{Uppn. mars 1729} 1729, äldste dotter till herrn Strängnäs,
78 år. Visan hörde från 60 till 65 år sedan på Läby
herrgård hos baron Wrangel, där Albertina var
fosterdatter hos trädgårdsmästaren)

Jag är så lesson . . . .

("En polska i gamla världen")
Albertus.

The musical score consists of four staves of music in G major, common time. The first staff begins with a dynamic of fp and a tempo of 3 . The lyrics for this staff are: "Jag är så lesson, jag får inte". The second staff begins with a dynamic of f . The lyrics for this staff are: "bränvin, jag tror jag springer i från". The third staff begins with a dynamic of fp . The lyrics for this staff are: "allti hop! Och om jag hade en". The fourth staff begins with a dynamic of fp . The lyrics for this staff are: "enda dropp, så ska jag roa er". The music concludes with the lyrics: "allihop".

Och skomakarn och skola'da
(från Sömlans, Albertus Åberg)

Och skomakarn och skola'da och läste-
 knippa och hinnar syn och väle-
 strandsker och tunnma-ringen och klipps
 blickan i maneskim

Jag är så lessen,
jag fåmt te bråvurin,
jag tror jag springer ifrån alltihop,
och om jag hade en enda droppa,
så sku jag roa er allihop.

(Uppt.: mars 1729. Albertina Astersson,
75 år, som lände sj sin visor på Aspn
(Fäby hengård, baron Wrangel) vid

10 - 15 år.

Till ovant. sång hade Albertina även
följ. ord (orden finns även i en näckesvisa
med nästan samma melodi):

"Och skomakaren
och skolåda
och lästeknippa ("gryckelknippa")
och pinnasyn
och sålehan dokken
och tunnvaringen
och klappa flickan i mäneskin."

[⊗] vad Albertina menade
med det ville han inte
tala om.

Röcken surrar och Lampan brinner

C $\frac{2}{4}$

Röcken surrar och Lampan brinner,
liksom röken i den snabba vinden,
vinter kvällen den är ej lång
under munten

dång, dej syn hopp faller allan alla,
hej, syn hopp faller allan hej.

Rocken surrar och lampan brinner

v. 1.

Rocken surrar och lampan brinner,
vinterkvällen är ej lång.

Liksom röken den snart försvinner
under munter lek och sång.

Hej, sjung hoppfaller alla ut alla,
nej, sjung hopp faller allan ej!

v. 2

Veckans dagar är ej långa,
söndag får vi snart igen,
då får vi i kyrkan gånga,
räka där vår lilla vän.

Hej, sjung hopp ... etc.

v. 3

Ack, vad roligt det skall bliva!
När som gudstjästen är slut,
skola han och jag förtroligt
skämta leka och kyssas med.
Hej, sjung hopp ... etc.

I v. 3 synes en omkastning av ord ha ägt rum.
Versen kan helha ha lydt:
"Ack vad det skall bliva roligt!
När vår gudstjäst slutad är,
skola han och jag förtroligt
skämta, leka och kyssas med."

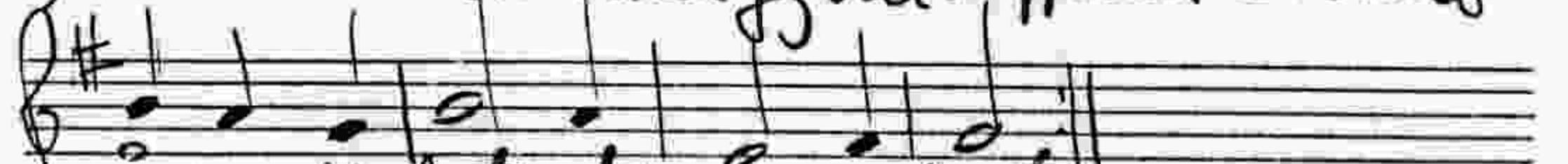
(56)

Jag som bonde dräng...

Musical Score:
 Key: G major
 Time signature: Common time (indicated by 'C')
 Notes: Quarter notes, eighth notes, sixteenth notes.
 Dynamics: P (piano), f (forte), ff (fortissimo).
 Articulation: Staccato dots, slurs.

Lyrics:
 Jag som bonde dräng valde mig en vän
 den jag på hjärtat lagt. Nu han hon
 svikit mig, nu han hon giftat sig,
 mig han hon var glönt.

v. 2 o. v. 3.

v. 2.

Jag som bonde dräng.

v. 1.

Jag som bonde dräng
 valde mig en vän,
 och jag vä hyåttat lagt.
 Nu har hon svikit mig,
 nu har hon giftat sig,
 mig har hon bortglömt.

v. 2.

Men res, res du min vän,
 ingen hindrar dig,
 lycka jeg önskar dig!
 Pengar har jeg, väl,
 flickor får jeg väl,
 kanhända sju för en.

v. 3.

Men tungt det är ända
 se sin käresta
 med en annan stå brud.
 Men jeg vill hoppas, att
 hon snart ångrar sig,
 det ock i män kost.